

СЕКЦІЯ 2. ТЕХНОЛОГІЗАЦІЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА СОЦІАЛЬНІ ТЕХНОЛОГІЇ В УПРАВЛІННІ

Абисова М.А. (м. Київ)

Nora @bigmir.net

КОМУНІКАТИВНИЙ АСПЕКТ УПРАВЛІННЯ СУЧАСНИМ СУСПІЛЬСТВОМ

Соціальна система – складне, багаторівневе утворення, базовий рівень якого складають соціальні дії та вчинення, що мають стійкий, нормативно фіксований та відтворюваний характер. Індивід включається до основних соціальних процесів, засвоюючи уроки соціалізації, за допомогою спільнот. Спільноти – певним чином організовані комплекси соціальних дій та вчинення, що реалізують солідарні сподівання та орієнтації людей. Спільноти є основними суб'єктами історичного процесу та «винуватцями» великих соціальних змін, оскільки введення нових норм в процедуру соціальних вчинення виявляється неможливим без масової підтримки.

Як результат, завжди існують ті чи інші політичні сили, зацікавлені у перетворенні індивідів на керований натовп та залученні його до певних соціальних змін. В утворенні натовпу та перетворенні його на штучний головна роль відводиться засобам комунікації. Якщо традиційна комунікація призводить до утворення натовпу, сучасна – публіки, то електронні засоби комунікації формують масу, а мережеві націлені на формування «індивідуалізованої маси».

Підвищена афективність, що виникає в натуральних та штучних натовпах, стає причиною надмірної навіюваності індивідів і руху думок, яку вона породжує. Вірага здібності раціонально-критично оцінювати ситуацію та підвищена навіюваність деіндивідуалізує людей, зумовлюючи їх залежність від тих, хто може забезпечити керування у відповідному напрямку.

Сформувавши свою аудиторію, засоби масової комунікації впливають на світобачення і світосприйняття своїх споживачів, визначають хід їхніх думок і спонукають до дії завдяки утвердженню певних шаблонів поведінки або сприйняття тих чи інших об'єктів, подій та явищ. Поряд із засобами формальної комунікації використовують засоби неформальної комунікації (чутки, плітки), які актуалізують необхідні поведінкові реакції аудиторії.

Оскільки головною характеристикою натовпу є його перетворюваність з одного виду на інший, впливовість формальних та неформальних комунікативних засобів цілеспрямовано використовується для трансформації нематеріального натовпу в матеріальний, пасивного – в активний шляхом прямого заклику або завдяки складновловимим, опосередкованим афектам.

Засобом залучення індивіда до натовпу може стати яскраве явище, екстраординарна подія, яка привертає увагу та пробуджує цікавість. Проте найголовнішою причиною, яка штовхає людей долучитися до натовпу, є певна кризова ситуація, що вимагає пошуку відповідей чи вираження емоцій. Тривала напруга у суспільстві провокує ситуацію невизначеності. Обіцянка звільнити індивідів від цього стану внаслідок здатності управляти динамічним хаосом – один з найефективніших методів встановлення контролю над ними.

Мережеві засоби комунікації призводять до «тотальної індивідуалізації», що збільшує дистанцію між соціальним та індивідуальним і веде до дезінтеграції суспільства. «Нова соціальність», що виникла внаслідок звертання до індивіда як особливої «машини бажання», об'єкта маркетингу, учасника театралізованого шоу і т.д., стрімко втрачає соціальність в традиційному розумінні, оскільки не виражає більше певний суспільний інтерес, не репрезентує громадську думку та суспільні цінності.

Формування мас, ступінь інтенсивності та всеосяжності впливу на людину маси за допомогою засобів комунікації - одна із найважливіших характеристик сучасного суспільства. Комунікація все більше стає прерогативою не стільки світу людини, скільки соціально-технологічного, інформаційного універсуму, по відношенню до якого людина виступає то як функція, то як об'єкт, то як атрибут, то як електорат чи споживач - тобто частково, в залежності від того, який фрагмент потребує комунікація сьогодні.

Архипова Є.О. (м. Київ)

evgar@meta.ua

ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ПРОЦЕСАХ УПРАВЛІННЯ

Ефективність управлінських та виробничих процесів в сучасному суспільстві дедалі в більшому ступені залежить від використання в них інформаційних технологій. Інформаційна технологія - це сукупність методів, виробничих процесів та програмно-технічних засобів, об'єднаних в єдиний ланцюг, що забезпечує збір, зберігання, обробку, виведення та розповсюдження інформації для зниження трудомісткості процесів використання інформаційних ресурсів, підвищення їх надійності та оперативності.

Якщо реалізація технології спрямована на вироблення управляючого впливу, то це технологія управління. Інформаційні технології управління можна визначити як процеси систематизації даних та переробки інформації. Під автоматизованою інформаційною технологією управління (АІТУ) розуміється система методів та засобів збору, накопичення, зберігання, пошуку, обробки та захисту управлінської інформації на основі застосування розвинутого програмного забезпечення, засобів обчислювальної техніки та зв'язку, а також засобів, за допомогою яких ця інформація надходить до споживачів [1, 28].

АІТУ відіграють важливу стратегічну роль в житті суспільства, оскільки: 1) дозволяють активізувати та ефективно використовувати інформаційні ресурси суспільства, що економить інші види ресурсів; 2) дозволяють оптимізувати та в багатьох випадках автоматизувати інформаційні процеси в період становлення інформаційного суспільства; 3) забезпечують інформаційну взаємодію людей, що сприяє масовому розповсюдженню інформації; 4) займають центральне місце в процесі інтелектуалізації суспільства; 5) відіграють ключову роль в процесах отримання, накопичення та розповсюдження нових знань; 6) дозволяють активно використовувати методи інформаційного моделювання та прогнозування.

Традиційні АІТУ існували і до масового використання персональних комп'ютерів і були орієнтовані головним чином на спрощення процесів формування регулярної звітності. Нові інформаційні технології пов'язані з